

L'aigua de la mar no malmeta els
tubs
URALITA
Les piscines dels banys "San Se-
bastián" en són una prova

LA PUBLICITAT

ANY XLIX.—NUM. 16.784.—PREU: 10 CENTIMS
BARCELONA, DIVENDRES, 4 DE NOVEMBRE DE 1927
REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: PLAÇA DE CATALUNYA, 3.—TELEFON 1685-A
TALLERS D'IMPRESSA: CARRER BARCELONA, 11 I 13.—TELEFON 1816-A

Segons el "Daily Herald",
França i Iugoslàvia signa-
ran el dia 5 del que som un
tractat d'aliança

CRONICA

Les revistes

Quan, ja fa més de tres anys, vam fundar la *Revista de Catalunya*, amb prou feines hi havia revistes a casa nostra. L'esforç persistent de López-Picó sostenia amb penes i treballs la seva revista, que havia perdut la periodicitat normal. Des d'aleshores hi ha hagut a Catalunya una bella florida de revistes, tant a la capital com a la contrada. És aquest un fet que ens plaui. I si poguéssim hi haguéssim contribuït poc o molt, sentiríem una mica d'orgull.

Avui fa bonic de mirar els números de les revistes nostres. *Josep Maria Junoy* ha arribat a consolidar, segons ell mateix ens diu, la *Nova Revista*; i per tal de fer viables alguna dels projectes relacionats amb la seva gran publicació, ha demanat recentment l'ajut del públic i dels qui poden fer aportacions de caràcter econòmic. La *Nova Revista* i el seu director mereixen aquest ajut. De vegades, amb una quantitat relativament petita, un home fa viables les millors obres de cultura. I els qui faciliten aquestes obres aconseguen, en el camp moral, un guany de mil per u. No hi ha cap empenyament de diners que tingui una virtualitat tan poderosa com l'ajut a les obres culturals i literàries. Tant com s'emerga en luxes i vanitats i vicis, bé és just de pensar en aquelles coses que són el nodriment de l'esperit.

Creiem que *Josep M. Junoy* obtindrà les aportacions que demana. I la *Nova Revista*, consolidada avui, podrà desplegar demà tot l'aire multicolor de les seves iniciatives editorials. Qualsevol negoci de resultat dubtós engoleix més diners que la publicació d'una excel·lent revista. Les quantitats que són necessàries per a sostenir-la representen una suma relativament tan petita, que faria avergonyir el fracàs d'una d'aquestes obres per motius econòmics. D'altra banda, *Junoy* sap donar una aplicació adequada als mitjans materials que són posats a la seva disposició.

Al costat de les revistes de Barcelona fan un bon paper algunes de les revistes que es publiquen fora de la capital. N'hem parlat diverses vegades amb tot d'elogi. No passa cap mes que no tinguem desitj de repetir les nostres lloances. Són notables, sobretot, els números extraordinaris que aquestes revistes publiquen. Setmanes entera, la *PUBLICITAT* va dedicar un "Comentari"—encara inèdit— a la *Revista d'Olot*. Altres vegades hem parlat de *Ciutat*, de *Manresa*, de *Pla i Muntanya*, de *Vida Lleidatana*, etc. Avui tenim damunt la taula l'últim extraordinari de *Pla i Muntanya*, de Balaguer, que és admirable pel seu contingut i per la seva presentació. Els nostres amics balaguerins són ja mestres en aquesta classe d'extraordinaris.

Les revistes constitueixen un complement indispensable de l'obra de cultura que realitzen els diaris per un costat, i els llibres per un altre. Quan hi havia a casa nostra poques revistes, nosaltres ens sentíem el buit, i ens en planyíem. Ara que les revistes abunden, ens complaem a constatar aquest fet falgauer i a adreçar als qui les escriuen i les editen la nostra lloanca sincera.

A. ROVIRA I VIRGILI

Full de dietari

LES ACABALLES DE LA GALANTERIA

Tramvia ple, atapeït, sobreïdor. Dues dames, amb l'instint de penetració que les caracteritza, han lliscat des de la plataforma fins al corredor on dificultats notablement l'entrada i la sortida dels viatgers i les operacions recapitatòries del cobrador.

Parlen entre elles prou alt perquè la gent s'informi que van al cinema a passar la tarda. Un home sent ganes de felicitar-les. Però no ho fa. Sent que les dues dames es queixen d'haver d'anar dretes en una forma que és una acusació per a tots els homes que van asseguts i no tenen la gentilesa d'aclar-se per oferir-los seient. Els homes que les han sentides fan el desentès amb molta naturalitat, però n'hi ha un, personatge afable i lleugerament irònic, que es gira vers elles i els diu:

—Senyores, no estranyin que un servidor no s'atreixi per oferir-los el lloc. He sentit sense voler que van cap al cinema. Allí podran seure dues o tres hores completament a plaer. En canvi, un servidor no tornarà a casa fins a quarts de deu... I des d'ara fins aleshores voltaré per Barcelona fent visites de negoci, pujant i baixant dels tramvies (on no sempre tindrà la sort de seure com ara), pujant i baixant escales de cent i cent trenta graons sense ascensor... No sóc jo, ja ho veuen. He entrat a la cinquantena. Naturalment, tinc la meua mica de reuma... En fi, tot plegat m'aconseilla mesurar les meues forces i restar assegut mentre vostès engegan dretes... Ho sento molt... Si anés al cinema, els ho juro, m'alcaria instantàniament... Però vaig a treballar...

Ara eren les dames les que feien el desentès amb gran intensitat i apellat a tota mena de recursos. Varen recular cap a la plataforma, i com que eren molt ben educades, no varen replicar a aquell cinquantenari impertinent que gosava dirigir-los la paraula sense conèixer-les.

CARLES SOLDEVILA

Carnet de les lletres

"EL CAVALLE DEL PIER"

Francesc Rossetti acaba de publicar a Mataró un "poema d'amors i d'aventures", en vint-i-tres cantos, titulat "El Cavaller del Pier". No és pas una temptativa de ressuscitar gèneres desuats. Diguem, d'altra banda, que no cal ressuscitar-los. Les visions de Joan Maragall, "El mal caçador", de Josep M. de Sagarra, constitueixen una prova robusta i explícita de la vitalitat de la poesia llegendaria a Catalunya. Poesia teixida a l'entorn de personatges mítics que val més evocar que no explicar-se. Rendes de paisatge, veus ètniques profundes, donen als protagonistes de les nostres epopeies tradicionals, acolorint-los, un interès literari de primer ordre.

Els il·lustrats precedents a què hem fet referència no han atemorit el senyor Rossetti. Lloem, doncs, la seva audàcia, l'ale del seu intent. Podrem, però, lloar res més en la seva obra? En tot cas, el dringar de la rima. Perquè les imatges no hi són, i l'assumpt del poema no innova res, ni es destaca amb vigoria; i, tot en fi, revela més l'ambició de l'autor que l'existència d'una vera personalitat de poeta.

Es, sense dubte, prudent d'esperar altres obres del mateix autor per emetre, si és possible, judicis més favorables. Ara com ara no podem fer-ho.

Que F. Rossetti hagi pensat en el Faust, per exemple, no atenua, ans al contrari, la caricaturesques les constants fallides del seu poema.

T. GARCÉS

Les Arts

Per al proper dia 11 està anunciada l'obertura d'una exposició de dibuixos humorístics a l'estatge de l'Escola Complementària del Treball (Rogent, 63, S. M.) a càrrec dels exquisits dibuixants Francesc Miró, Lluís Costa i Gustau Barba.

EXPOSICIO SOLER I RO-VIROSÀ

Dissabte, a les set de la tarda, tindrà lloc, als Establiments Maragall (Sala Parés), una conferència sobre la "Revisió de la història de l'Espectrografia", que donarà el director de l'Institut del Teatre Nacional N. Adell Gual.

La setmana que ve tindrà lloc, a la del poeta Apelles Mestres.

Darrerament hom ha rebut diverses obres d'art per a figurar a l'exposició-venda, entre elles cal citar un interessantíssim dibuix d'en Pau Picaso i un altre d'en Duran i Camps, i obres de l'estendgraf Alarma, Labarra, Mercader, etc., etc.

Maximilià Harden

Maximilià Harden—d'un telegrama de Suïssa—acaba de morir. És una gran pèrdua. No es pot pas dir que hagi mort literalment al peu del canó, tal com havia viscut tota la vida.

Però encara es devia ressentir de les garratades que li clavaren les bandes nacionals, no fa pas gaires mesos, als afores de Berlín. Si no l'havien mort com a Rathenau, Kurt Eisner i Rosa Luxemburg, al carrer i d'una manera violenta, ha estat ben bé per atzar.

Es donà a conèixer molt jove com a periodista. Era el moment que el Kaiser acabava de donar les dimissions a Bismarck. Bismarck era el canceller de ferro. Havia creat la gran Alemanya del darrer terç del segle passat. Havia triomfat de l'Àustria i de França. Havia temperat, fent el Reichstag, el sistema absolutista d'Alemanya, fent entrar el seu país—almenys en aparença—en el corrent democràtic del temps. Havia creat la unitat sola el predominí de Prússia. Havia imposat la dinastia prussiana com a dinastia imperial. El Congrés de Berlín no solament l'havia imposat com a primera personalitat diplomàtica d'Europa, sinó que havia posat Berlín en el centre de la constel·lació internacional. Havia, finalment, donat un cop de gràcia al particularisme haverès. Davant d'aquesta obra, el Kaiser era el típic príncep alemany, lleuger, casernari i típic. Però Bismarck caigué i el Kaiser triomfà.

Maximilià Harden es posà al costat de Bismarck i començà una campanya a favor del vell canceller retirat, esplèndida i violenta, impressionant. Reglant els materials de la campanya a la mateixa font, amb mitjans informatius de primera mà, Harden féu un treball acabat. El que fou en principi una reivindicació de Bismarck, esdevingué de seguida una crítica de la cort prussiana i de les castes polítiques dirigents. La fama d'antimilitarista la guanyà des de primera hora i encara avui els telegrames necrològics li peguen l'adjectiu. Més que un antimilitarista, però, Harden fou un crític de la classe política alemanya i sobretot de la Cort imperial. Digué coses del Kaiser que la guerra, trenta anys després, confirmà d'una manera total. El poble, enlluernat pel progrés material, pel colossisme arquitectònic, industrial i comercial, no es donà compte de res. Vingué la guerra—obra d'una minoria sense control, desfermada, falsificada per una aureola brillant—i el país passà per la vergo-

nya de la derrota, de la misèria i de l'enfonsament. Volgué rompre la ignorància en què vivia el poble alemany, i costà a Harden diverses temporades de presó i processos sensacionals. Però no pogué pas rompre res.

La col·lecció de "Die Zukunft" (L'esdevenidor), la revista de Harden, agafà de seguida fama mundial. Hi explicà tots els escàndols de la Cort, de la casta militar—escàndol Kuno von Moltke—de la vida imperial. En el fons donà, tot el que ha escrit, la impressió que estava embafat d'Alemanya. Anà tota la vida darrera del que Alemanya no li podia donar: darrera de l'home o de l'obra que tingués un accent d'emoció universal. Els alemanys es trobaven interiors al paper que representaven. Posava de manifest el grotesc contrast entre l'home i el seu deït. Cercava homes i trobava col·leccionistes i demanava polítics i trobava automates; volia gent de carn i ossos i topava amb números. Durant la guerra, aquest contrast, en mans de Harden, agafà un aspecte dramàtic. Mai com llavors Alemanya—segons Harden—deixà d'estar a l'alçada del seu deït. Trobava, en canvi, en els discursos de Lloyd George, de Wilson i de Balfour—que anomenava el filibuster—el punt d'emoció universal que en el seu país no havia pogut arribar a trobar. Els trobava inferiors i insuportables. No féu la guerra submarina. I deia: ja que féu la guerra submarina, feu-la almenys amb la grandesa que una lluita així comporta. Era per contestar a Rowntown i els nacionalistes que demanaven que es fuselles les tripulacions dels vaixells mercants que caiguessin en mans dels submarins.

En els començaments de la guerra traslladà la seva revista a Zurich. Després tornà a entrar a Alemanya i donà conferències de tot pacifista, fent pagar entrada. El Govern les prohibí al·legant que els diners que distreia Harden eren malaguanyats per als emprats de guerra. Fou mobilitat a una oficina, de mecanògraf, però va rompre tantines màquines d'escriure i creà tantines conflictes que fou més polític deixant-lo en llibertat. Amb la pau reaparegué la revista i adoptà un to d'admiració per als comunistes russos. Era sempre l'emoció universal.

No es podria pas dir que fos un home d'esquerra, ni molt menys socialista. La famosa polèmica amb Bebel, ho demostrà. Era un alemany superior i superat de l'abjecció de l'escala. Complí amb el seu deure. Ara que és mort, qui ocuparà el seu lloc? Tanta falta que fa!

X. X.

El deliri de l'anunci

En un estudi sobre la vida als Estats Units, publicat mesos enrere en una important revista francesa, trobem explicada amb raons molt acceptables, l'enorme difusió de l'anunci en aquell país, sense tradició industrial ni comercial. A Nova York, a Chicago, difícilment es pot trobar cap Forà de Sant Jaume, posen per cas. Les dinasties més antigues d'indústries amb prou feines si agafen tres generacions. L'anunci, doncs, ha de substituir la tradició i aquesta substitució ha creat l'art complicadíssim de la propaganda. Però aquesta propaganda constitueix una mena d'indústria parasitària que grava al preu de cost d'una manera fabulosa, talment que per vendre força no hi ha altre remei sinó vendre molt car.

En una revista que mesos enrere es representava en un teatre de Broadway, un personatge es feia explicar per un tècnic els misteris de la propaganda, i el tècnic li feia el compte en números rodons. De l'explicació resultava que per llançar amb èxit un producte cal carregar el vuitanta per cent sobre el preu de cost. Una pasta per netejar metalls, posen per cas, que podria oferir-se al mercat, a deu cèntims, amb un marge de benefici molt acceptable, cal vendre-la a noranta cèntims si es volen cobrir les despeses de propaganda.

L'anunci en els diaris costa un ull de la cara. La "Saturday Evening Post", que és el setmanari més antic i de més circulació dels Estats Units, amb un tiratge de dos milions i mig d'exemplars, de l'anunci de l'última pàgina en cobra deu mil dòlars. Aquesta pàgina la té contractada per tot l'any a una fàbrica de farina per dòl·lars. Les pàgines interiors valen cinc mil dòlars.

L'art del reclame s'ha transformat en una ciència, han estat creades escoles especials per a ensenyar-la. L'anunci, el reclame, especulen amb les il·lusions humanes; per això aquesta indústria té assegurada una llarga vida i per això ho envaeix tot i no respecta res ni la pau dels morts.

Als Estats Units, els cementiris són llocs estratègics per a l'anunci. Cal advertir que allí els cementiris són propietat d'empreses particulars, que en lloc de vendre terrenys per a edificar, els venen per a enterrar, i en comptes de construir vil·les construïen panseons de tots punys, i per tant, fan la propaganda dels seus terrenys i de les seves construccions.

COMENTARIS

Les indústries de la mar

Hem llegit amb veritable interès, de cap a cap, les pàgines del volum que sobre la pesca al nostre país acaba d'aparèixer dintre l'Enciclopèdia Catalana. És un manual admirable, completíssim, escrit per un gran coneixedor de totes les coses de la mar, N. Emerencio Roig, germà del popular novel·lista. És un llibre cabdal, si més no, perquè obre una branca bibliogràfica fins avui inèdita a casa nostra. Amb quina cura d'investigador pacient hi són enumerats i descrits els sistemes de pesca! Les indústries auxiliars o accessòries hi troben també un sobri expositor.

Altres capítols curullens, des d'un punt de vista geogràfic i sobretot etnogràfic, el pla de l'autor, que no és altre, es veu, sinó oferir-nos un quadre viu i exacte del que és i del que ha estat la pesca a Catalunya. La importància d'aquesta indústria extractiva, tan antiga com l'home, justifica prou bé l'atenció que l'Enciclopèdia Catalana ha volgut atorgar-li amb el volum de N. Emerencio Roig.

El més greu, segons és després de la lectura de l'interessantíssim manual, és que la pesca travessa un període de perill i de crisi. Causes? Els abusos, la multiplicació d'embarcacions i de calades, el senyoreig, sobre les altres, de les barques amb motor. "Tots els pescadors, diu N. Emerencio Roig, des de Llançà fins a La Ràpita, es queixen del mateix: que al pas que van les coses, si hom no hi posa remei, les barques motor es i les pees d'arrossegament acabaran per esgotar el peix de les nostres costes, destruint una riquesa immensa i deixant a la misèria milers de catalans que viuen d'aquesta indústria extractiva de la mar". No valdria la pena de comprovar la certesa d'una queixa tan unànime, i aturar la fatal davallada que hom assenyalava? Totes les explotacions abusives són contraproduents i les ordenades i sistemàtiques, beneficioses. Hom pot aprofitar un bosc sense aterrar-lo. Hom podria, així mateix, posar límits a l'afany dels pescadors i no malversar un tresor de què es nodreix la humanitat entera.

L'art de parlar als infants

Troblem en un diari estranger un article d'un senyor que censura les opinions d'una senyora. Es tracta d'una mestressa que ha dit en una revista professional com és mal fet d'entestar-se a parlar als infants emprant les mateixes paraules defectuoses que ells fan servir: "tatà, taua, papames", etc. És retardar llur instrucció; és obligar-los a insistir en fórmules que després els caldrà desaprendre. En lloc de dir-los tatà, cal dir-los sempre: cavall; en lloc de dir-los: ten, tren; en lloc de papama, sabata, etc.

A l'articulista li sembla que el consell de la professora és il·lògic. Les deformacions que fan els infants són una conseqüència de la incipència de lurs òrgans d'emissió, altrament—diu l'articulista—l'onamatopeia juga un paper apreciable en la formació del lèxic de tots els idiomes.

Troblem que les raons que invoqua l'articulista són ben febles i ben fràgils. Al nostre entendre, la professora té tota la raó. Si dient cavall, el nen diu tatà, el que és il·lògic i inútil és dir tatà. Ell fa, naturalment, l'adaptació del so que escolta a les seves aptituds fonètiques; no cal que nosaltres li facilitem aquesta feina. Al contrari! Nosaltres hem d'insistir en la pronúncia correcta, a fi que, a mesura que les possibilitats expressives del petit augmentin, trobi sempre el model que ha d'imitar.

Això és evidentíssim. L'infant passa de dir tatà a dir cavall perquè la majoria de les persones que el voltren diuen cavall; si totes, amb el mal dirigit anhel de fer-se entendre, li diguessin tatà, no dubtem que ell acceptaria aquesta expressió deficient com a símbol del quadrúpede en qüestió.

No cal, doncs, infantilitzar la fonètica per a parlar als infants. La senyora mestressa té raó i l'articulista pretensions que li vol esmenar la plana no en té gens.—S.

La política

HOMENATGE A L'EX-DIPUTAT JOSEP ZULUETA

Amb motiu de la inauguració de la nova lletoria del Sindicat Agrícola de la Seu d'Urgell, el vinent mes de desembre tindrà lloc en aquella ciutat una festa d'homenatge al que fou diputat a Corts En Josep Zulueta.

LES ALTES I BAISES DELS AJUNTAMENTS

El regidor de l'Ajuntament de Súria En Ramon Vilà, acaba de presentar la dimissió del seu càrrec. Hom desconeix els motius de la dimissió per ara.

Triem. I el malalt si no és un desafortunat, si té una mica de cor, podrà permetre's tanta afectuosa previsió, i si no es mor content és que no té gust.

H. H.

LLIBRE PAS A LA PREMSA FRANCESA

Ha estat autoritzada la circulació de la premsa francesa que parlava del recent complot als Pirineus, que havia estat interceptada alguns dies.

EL SENYOR CAMBO A FRANÇA

Ahí a la tarda, amb l'express de França, sortí cap a aquesta nació l'ex-ministre senyor Cambó.

UN ACORD INDUSTRIAL DE LES CASES VICKERS I AMSTRONG

Londres, 3.—Anuncia que les cases Vickers i Armstrong de Witworth han firmat un acord provisional per a la fusió de diversos dels seus afers i fàbriques, especialment en el referent a les construccions navals i fabricació d'acer en brut i especial, així com armaments.—Fabra.

CRISANTES

—Caren: pensi, només, al preu que està l'arribant permanent.
(De "L'Oeuvre", de París.)

BORSA - FINANCES

El franc belga un any després de l'estabilització

L'estabilització del franc belga tingué lloc ara fa un any, precedint de poc la del franc francès. En realitat, la moneda belga pot datar d'un dia fix de la seva estabilització encà, cosa que no pot dir-se del signe monetari francès. Els decrets obligant a un canvi de 175 francs per lliura esterlina la moneda nacional aparegueren el "Moniteur", de Brussel·les, a 25 d'octubre, i per aquelles dates començà també a fer-se sentir la política financera que ha mantingut fixa la moneda francesa. En un i altre cas, l'efecte dels bancs d'emissió exercit d'ajuda al mercat dels canvis, ha estat ajudat per la repatriació de capitals nacionals i per l'entrada de numerari estranger que no se sentia amenaçat de persecució fiscal, de consolidacions forçades, de fallides més o menys encobertes i d'adue de crisi econòmica.

D'ençà de llavors els curs de les divises estrangeres alt, i no esperant una reculada eventual dels preus interiors, ha produït per a Bèlgica facilitats d'exportació, contrastant amb França, on la pujada del franc no ha guardat proporció amb els preus interiors.

La teoria monetària preveu, en cas d'estabilització del diner, una alça dels

preus fins a posar-se a la paritat dels del mercat universal, però aquesta alça de preus, a Bèlgica, ha estat suau. L'índex dels preus a l'engros que en 1926 (octubre) era de 856, passa en novembre a 865, per a recaure en desembre a 860 i mantenir-se tot el 1927 als volts de 860. Per al detall les xifres són 705 en octubre, 730 en novembre, 741 en desembre i successivament 785 en juny, 794 en setembre i 804 en octubre.

L'alça del preu de detall que és més constant, acusa a més, probablement, l'absorció dels impostos, molt pesats a Bèlgica, on des de l'1 de juliol de 1926 funciona una Caixa d'Amortització amb dotació mínima de 1.500 milions a l'any. La influència d'aquesta caixa s'ha fet ja sentir; el deute flotant a curt termini interior i exterior de 15.387 milions que sumava en esser creada la Caixa, serà a primers de gener de 1928, de 1.978 milions. Cal afegir a l'acció de la Caixa la consolidació de 4 milions de francs per l'agost de 1926, i els 2 milions que es deuen al Banc d'Emissió.

Desitjant alleujar el gravamen fiscal que pesa damunt l'Economia Nacional, el Govern belga ha renunciat al luxe d'una amortització accelerada i reduirà l'any vinent de 1.500 a 1.200 milions la dotació de la caixa.

Registre Mercantil

CONSTITUCIONS

"Comercial Ribes Farrés, S. A.", ronda de Sant Pere, 62. Farides i grans. Barcelona. Capital, pessetes 1.001.000. Notari, senyor Arenas. En 29 de setembre de 1927.

"Agrícola Camps-Rodons, S. A.", Còrsega, 315. Barcelona. Socis: En August Casanoves Montero, En Josep Larranyaga Serra i N'Antoni de Nadal Ferrer. Capital social, pessetes 100.000. Notari, senyor Escriu. En 13 d'octubre de 1927.

DISSOLUCIONS

"Maté & Camp. Notari, senyor Martí. En 2 de setembre de 1927. Barcelona.

"Wetzig & Mirale". Notari, senyor Arenas. En 30 de setembre de 1927. Barcelona.

Visita als cerealistes

Els senyors Josep Maria Milà i Camps, comte del Montseny, president d'aquesta Diputació Provincial; Sebastià Castedo, vice-president del Consell de l'Economia Nacional; Robert de Bahamonde, director general de Proveïments, i Ferran Alvarez de la Campa, delegat regi del Dipòsit Franc i del Mercat Bursàtil de Barcelona, foren rebuts ahir a la Llotja, durant l'hora de contractació de cereals, pels senyors Joaquim Tarragó i Cases, president del Centre de Cereals, Llegums i els seus derivats, Corporació Oficial; Pere Grau i Mauri, president de la Unió de Fabricants de

SOLER TORRA & GARCIA

BANQUERS CITLLETS

Francescos, 23'00 per 100.
Anglesos, 28'50 ptes.
Italians, 32'00 per 100.
Belgues, 81'60 per 100.
Suïssos, 113'05 per 100.
Portuguesos, 2'25 pessetes.
Alemanya (reichsmark), 1'38 pessetes.
Austria (schilling), 0'75 pessetes.
Tecoslovaques, 17'00 per 100.
Holandeses, 2'25 pessetes.
Grecia, 6'50 per 100.
Suècia, 1'45 pessetes.
Noruega, 1'42 pessetes.
Dinamarca, 1'44 pessetes.
Finlàndia, 1'44 per 100.
Romania, 3'60 per 100.
Bulgària, 3'50 per 100.
Turquia, 2'50 pessetes.
Estats Units, 583 ptes.
Canadà, 573 ptes.
Argentinians, 2'46 pessetes.
Uruguaians, 5'50 pessetes.
Xilens, 0'62 pessetes.
Brasilians, 0'60 ptes.
Bolíviens, 1'20 pessetes.
Colombians, 4'75 pessetes.
Peruans, 18 pessetes.
Paraguaians, 0'09 pessetes.
Venezuela, 0'90 pessetes.
Japonesos, 2'50 pessetes.
Algerins, 22'75 per 100.
Egipcis, 28'55 ptes.

Filipines, 230 pessetes.

OR

Alons, 113 per 100.
Unces, 113 per 100.
4 i 2 duros, 113 per 100.
Isabel, 114 per 100.
Francs, 112 per 100.
Lliures, 28'25 pessetes.
Dòlars, 5'80 ptes.

R. S. F.

PROGRAMES PER A AVUI

RADIO BARCELONA, 344'8 m.
11'00: Campanades horàries de la Catedral. Nota del Servei Meteorològic de la Diputació Provincial de Barcelona. Estat del temps a Europa i a Espanya. Previsió del temps al NE. d'Espanya, a la mar i a les rutes aèries.
17'30: Cotitzacions dels mercats internacionals i canvi de valors.
17'40: Radiotelefonía femenina. Temes per la senyoreta Pompadour. Temes útils per la senyoreta Gertrude (lotes dues de l'Institut de Cultura de la Dona). Aquests treballs seran llegits per la senyoreta Balaguer.
18'00: El Quintet Ràdio interpretant: "Marche printanière" (marxa), Mouton; "Juegos malabares" (selecció), A. Vives; "Penitèns" (pericon), J. Sunyer Tomás; "Alte Semester" (marxa), Lindsag-Theimer.
18'30: Tancament de l'estació.
20'30: Curs elemental del solfège, a càrrec de la professora de l'Acadèmia Gaspar Cassadó, senyora Joaquina Sánchez de Rodríguez.
21'00: Campanades horàries de la Catedral. Nota del Servei Meteorològic de la Diputació Provincial de Barcelona. Estat del temps a Europa i a Espanya. Previsió del temps al NE. d'Espanya, a la mar i a les rutes aèries.
21'05: Cotitzacions de valors i monedes. Darreres notícies.
21'10: Audició de les sardanes dedicades al mestre E. Bosch Humet, compostes per aquest compositor i interpretades per la Cobla Barcelonina: "Flor de perera", "La ben amada", "Jorn de noces", "La valenta", "Estiuena", "La nostra festa".
22'00: Tancament de mercats.
22'05: El concertista de guitarra Francesc Alfonso interpretant: "Estudi", Sor; "Preludi", Bach; "Estudi", E. Fajol; "Seguidilles", Tàrraga; "Dansa núm. 3", Granados.

22'30: El Quintet Ràdio interpretant: "Aires espagnols" (pot-pourri), Planas; "Minuetto", Monti; "L'aimé", E. Grieg; "L'enlèvement de Séral" (obertura), Mozart.
23'00: Tancament de l'estació.
RADIO CATALANA, 464 m.
21'00: Butlletí meteorològic de Catalunya. Pronòstic del temps. Còncions de la Borsa de Barcelona, del dia. Crònica d'art, esports i des.

Acció cultural: Continuació de lectura de la novel·la "Thamar", senyor Francesc Arola Sala. A les 10 de la nit.

Acte de concert: Carme Antón (tiple), Josep Farràs (tenor), Josep Ferrer (bariton), Orquestra Ràdio Catalana.
La primera tiple senyoreta Antón i el tenor senyor Farràs cantaran dosos de "Cavalleria rusticana" (típic), "La princesa del dolor", "Gardawoy" (marxa), "Gloubier; "Cavalleria leggiera" (típic), orquestra, Supé; "Un ballo in maschera", pel senyor Soler, "Omaka" (orquestra), Scassola; "Gaviota", pel senyor Farràs, "Enseñanza libre" (orquestra), G. Antón; "El pirope", per la senyoreta Antón; Longás; "Princesa capriciosa" (orquestra), Leo Fall; "La alcañal" pel senyor Soler, Guerrero; "Cavalleria rusticana" (duo), per la senyoreta Antón i el senyor Farràs, "La bruja", pel senyor Farràs, "Do-le-me-try" (fox), orquestra, Leo Fall; "A otras plays", per la senyoreta Antón, Anglada; "La terna" (duo), pel senyor Soler, Chapí; "Luna" (orquestra), Lincke; "La ceca del dòlar" (duo), per la senyoreta Antón i el senyor Farràs, "Fall; "Entr'acte" (orquestra), "Molinos de viento", pel senyor Soler; "El jurament" (orquestra), Gastambide; "Jugar amb foc", pel senyor Farràs, Barbieri; "Prometeo" (sardana), orquestra, "Princesita", per la senyoreta Antón; Longás; "Paso al amor" (orquestra), D. Vila.
24'00: Tancament de l'estació.

Circ Krone

SENSACIÓ!!

NOMES QUEDEN 10 DIES!!

IRREMISSIBLEMENT

Deixereu escapar tan formidable ocasió?

CIRC KRONE

Heu visitat el
PARC ZOOLOGIC?

Medicaments de tot arreu

Farmàcia

Específics

Anàlisis

PREUS MODICS

Central d'Específics PELAYO

Pe.ayo, 56 Tel. 1831 A.

SANT JORDI

El SANT JORDI que ha de presidir la vostra llar
Model d'Obolis i Rebull executat en terra cuita

PREU: 10 pessetes

Únic lloc de venda a tot Catalunya:

Petrizol, 5 - SALA PARÉS - Tel. 3523 A.

Per al vostre automòbil
CARREGADOR
PHILIPS
Càrrega de bateries
amb el mínim cost

Per a la Cleroia: Per a la
Comunitats Religioses

LA SETMANA ENTRA

EXPOSICION-MOSTRARI
en la qual la

Casa Subirana

exhibeix tots els articles de
subministrament en la seva nova
secció de

SUBMINISTRE GENERAL

a Temples, Cleroia, Comunitats
Religioses, Seminaries, Aules, Col·legis
i Escoles catòliques
Balmes, 58 i 59

BORSA DE BARCELONA

VALORS A TERME

BORSA MATI: Nord, de 107'65 a 107'90 i 107'85; Alacant, de 104'70 a 105 i 104'75; F. C. Metropol, 45'50; Chades, de 721 a 724; Explosius, 116'35; Chades, de 721 a 724; Explosius, 116'35; Caderes N., 24'75; Filipines, de 328 a 328'50; Aigües, 177'85.

BORSA TARDA: Interior, de 70'92 a 70'93 i 70'92; Nord, de 107'70 a 107'90 i 107'70; Alacant, de 104'85 a 104'70; Colonial, de 92'50 a 93'25 i 93'15; Chades, de 721 a 734; Chades D, de 135 a 137; Explosius, de 117 a 117'75; Filipines, 328; Aigües, de 178 a 178'50 i 178'25.

BORSA NIT: Nord, 107'55; Alacant, 104'55; Colonial, 93'25; Explosius, 117'75; Aigües, 178'25; Chades, de 732 a 731 i 733.

COMPTAT: Valors encara no inclosos en el butlletí oficial

Ajuntament de Sevilla 1928	90'35	Forces Motrius 6% 1928	94'00
Sevilla 1929	90'35	Molins de Segura 6%	86'00
Sevilla 1930	90'35	Municipi 6% Trama F. C. Sarrà	90'00
Sevilla 1931	90'35	Banc Hipotecari Uruguai	118'00
Sevilla 1932	90'35	Asfalt "Asfalt" 6%	108'25
Sevilla 1933	90'35	Bons Sària	90'75
Sevilla 1934	90'35	Mecànica del Vetro	94'50
Sevilla 1935	90'35	Bons Urdin Sària	94'50
Sevilla 1936	90'35	Hidro Elèctrica Bèrca	92'50
Sevilla 1937	90'35	Comp. Ilip. Mar. Gas i Elec. 6%	97'75
Sevilla 1938	90'35	Bons Grifa 7%	96'00

DEUTES D'ESTAT

Interior 4%	70'70
" 5%	70'75
" 6%	70'80
" 7%	70'85
" 8%	70'90
" 9%	70'95
" 10%	71'00
" 11%	71'05
" 12%	71'10
" 13%	71'15
" 14%	71'20
" 15%	71'25
" 16%	71'30
" 17%	71'35
" 18%	71'40
" 19%	71'45
" 20%	71'50
" 21%	71'55
" 22%	72'00
" 23%	72'05
" 24%	72'10
" 25%	72'15
" 26%	72'20
" 27%	72'25
" 28%	72'30
" 29%	72'35
" 30%	72'40
" 31%	72'45
" 32%	72'50
" 33%	72'55
" 34%	73'00
" 35%	73'05
" 36%	73'10
" 37%	73'15
" 38%	73'20
" 39%	73'25
" 40%	73'30
" 41%	73'35
" 42%	73'40
" 43%	73'45
" 44%	73'50
" 45%	73'55
" 46%	74'00
" 47%	74'05
" 48%	74'10
" 49%	74'15
" 50%	74'20
" 51%	74'25
" 52%	74'30
" 53%	74'35
" 54%	74'40
" 55%	74'45
" 56%	74'50
" 57%	74'55
" 58%	75'00
" 59%	75'05
" 60%	75'10
" 61%	75'15
" 62%	75'20
" 63%	75'25
" 64%	75'30
" 65%	75'35
" 66%	75'40
" 67%	75'45
" 68%	75'50
" 69%	75'55
" 70%	76'00
" 71%	76'05
" 72%	76'10
" 73%	76'15
" 74%	76'20
" 75%	76'25
" 76%	76'30
" 77%	76'35
" 78%	76'40
" 79%	76'45
" 80%	76'50
" 81%	76'55
" 82%	77'00
" 83%	77'05
" 84%	77'10
" 85%	77'15
" 86%	77'20
" 87%	77'25
" 88%	77'30
" 89%	77'35
" 90%	77'40
" 91%	77'45
" 92%	77'50
" 93%	77'55
" 94%	78'00
" 95%	78'05
" 96%	78'10
" 97%	78'15
" 98%	78'20
" 99%	78'25
" 100%	78'30

DEUTES D'ESTAT

Interior 4%	70'70
" 5%	70'75
" 6%	70'80
" 7%	70'85
" 8%	70'90
" 9%	70'95
" 10%	71'00
" 11%	71'05
" 12%	71'10
" 13%	71'15
" 14%	71'20
" 15%	71'25
" 16%	71'30
" 17%	71'35
" 18%	71'40
" 19%	71'45
" 20%	71'50
" 21%	71'55
" 22%	72'00
" 23%	72'05
" 24%	72'10
" 25%	72'15
" 26%	72'20
" 27%	72'25
" 28%	72'30
" 29%	72'35
" 30%	72'40
" 31%	72'45
" 32%	72'50
" 33%	72'55
" 34%	73'00
" 35%	73'05
" 36%	73'10
" 37%	73'15
" 38%	73'20
" 39%	73'25
" 40%	73'30
" 41%	73'35
" 42%	73'40
" 43%	73'45
" 44%	73'50
" 45%	73'55
" 46%	74'00
" 47%	74'05
" 48%	74'10
" 49%	74'15
" 50%	74'20
" 51%	74'25
" 52%	74'30
" 53%	74'35
" 54%	74'40
" 55%	74'45
" 56%	74'50
" 57%	74'55
" 58%	75'00
" 59%	75'05
" 60%	75'10
" 61%	75'15
" 62%	75'20
" 63%	75'25
" 64%	75'30
" 65%	75'35
" 66%	75'40
" 67%	75'45
" 68%	75'50
" 69%	75'55
" 70%	76'00
" 71%	76'05
" 72%	76'10
" 73%	76'15
" 74%	76'20
" 75%	76'25
" 76%	76'30
" 77%	76'35
" 78%	76'40
" 79%	76'45
" 80%	76'50
" 81%	76'55
" 82%	77'00
" 83%	77'05
" 84%	77'10
" 85%	77'15
" 86%	77'20
" 87%	77'25
" 88%	77'30
" 89%	77'35
" 90%	77'40
" 91%	77'45
" 92%	77'50
" 93%	77'55
" 94%	78'00
" 95%	78'05
" 96%	78'10
" 97%	78'15
" 98%	78'20
" 99%	78'25
" 100%	78'30

DEUTES D'ESTAT

6'50	Sarria a Baroa	5 %	84'75
6'50*	Fer. Catalunya	5 %	80'25
3'00*		5 %	89'00
2'25	F. C. Catalans vells		82'50
3'00	F. C. Catalans nous		79'50
2'25	Tanger a Fer *	%	102'35
6'75	Cremallera	6 %	102'50
4'25	Gran Metro	6 %	93'50
6'35	Transversal	6 %	80'25
1'50			
6'35			

